

[Tyroll.]

at anfægte de økonomiske forhold og været så omfattende, som socialdemokratiet opræcist går og snakker om. Det eneste, man argumenterer med, det er, som der står i lovforslaget, at der er så nær en sammenhæng mellem de berørte overenskomstområder, at et samlet indgreb over for såvel de truende som de løbende konflikter efter regeringens opfattelse vil være det rigtigste. Hvad er det for en forbindelse, der er mellem færgeruterne i det sydfynske øhav og Bornholmstrafikken? Det er svært at få øje på. Man bruger bare Bornholmstrafikken til at få gennemført nogle indgreb over for nogle andre konflikter, og som det er fremgået af andre ordføreres indlæg, så er der tale om, at regeringen selv er ret så ansvarlig for det, der foregår her.

Det næste, det er nødvendigt at tage fat i, er den udvikling, som løber i retning af den tvungne voldgift i forbindelse med afslutning af overenskomsterne. Der er tale om, at man nu her ved et lille, smart fif skal have bragt alle disse forskellige konflikter, der er inden for sømandsområdet, til afslutning. Det gør man så ved, som der står i de konservatives forslag, at anvende noget, der er anvendt i flere tidligere love – der er altså ligesom præcedens for det – man nedsætter simpelt hen et paritetisk nævn, og i tilfælde af uenighed lader man simpelt hen en opmand, der som regel er valgt af forligsinstitutionen, fordi det nok bliver svært med enighed, afgøre sagen. Men det er godt på vej til, at man får nedsat nogle mere permanente organer, som tager sig af fordelingen inden for de rammer, som folketinget lægger, og hvor man så vælger en opmand, og vel efterhånden en temmelig kraftigt statsligt orienteret opmand.

I hvert fald hvis man skal se på det lovforslag, der gør sig gældende på Grønlandsområdet, på telegrafiststrejkens område, taler man i lovforslaget, selvfølgelig fordi det også her er arbejdsgiverne, der lægger op til indgrebet, en hel del om, hvad det er for nogle rammer, man ligesom må afslutte denne overenskomst inden for. Man snakker om, at det grønlandske landsråd har ytret alvorlig bekymring over skadevirkningerne af konflikten, og man taler i forbindelse med disse rammer om, at det vil være skadeligt, hvis man nu her, før man skulle gå over til hjemmestyre, fik et for kraftigt lønpres. Man tillader sig også at bruge de lave lønninger til at presse lønningerne ned generelt i Grøn-

land, idet man henholder sig til, at der må være en vis form for solidaritet blandt lønarbejderne. Men man tager aldrig udgangspunkt i nogen af de løngoder, der er udviklet, og man tager ikke udgangspunkt i, at det, det drejer sig om, er, at man har alt for ringe lønninger til den grønlandske befolkning; i stedet for burde man selvfølgelig lægge sig i selen for at få ændret noget på det.

Men det er ikke dette. Nej, her i bemærkningerne til lovforslaget lægger man rent faktisk op til nogle rammer, som man skal holde sig inden for i det nævn, som er blevet nedsat, og som nu altså skal sidde og afgøre sagerne. Det er simpelt hen det, det vil føre til med denne statslige indblanding i overenskomsterne, og det, vi kan se frem til, hvis socialdemokratiet fortsætter denne linje. Og intet tyder på, at de vil lade være med det. Intet tyder på andet, end at det bliver en statslig lønfastsættelse, der bliver sagen fremover, og vi kan jo høre, hvordan de borgerlige skubber på som bare pokker, for at det skal være det, der bliver tilfældet.

Steenholdt (Grønl.):

Jeg vil holde mig til landsrådets forretningsudvalgs opfordring til Grønlandsministeren, hvad telegrafiststrejken i Grønland angår.

Telegrafiststrejken i Grønland omfatter 200 personer, deriblandt 2 grønlandere, der er medlemmer af foreningen. Arbejdsnedlæggelsen rammer trafikken og andre nødvendige kommunikationsmidler så hårdt, at der er grund til at udtrykke alvorlig bekymring, hvis konflikten skal fortsætte på længere sigt, idet den kan medføre alvorlige skadevirkninger for det grønlandske samfund.

Disse tal fortæller, hvor stor en del af arbejdet i Grønland der bemandes af udsendt arbejdskraft. Lærerblokaden i foråret og den nuværende telegrafiststrejke omfatter kun den udsendte danske arbejdskraft med hensyn til lønforhøjelser, mens de lokalt ansatte ikke får udbytte deraf.

For mig, som sætter pris på ligestilling og dermed samme behandling af de i Grønland boende personer, er det vanskeligt at behandle udsendt arbejdskraft særskilt i forhold til ikke-udsendt arbejdskraft. Det ville være meget nemmere, hvis ordningen var sådan, at der var samme løn for samme arbejde.

Vi må fastholde den hidtil førte landsrådspolitik, gående ud på, at de økonomiske mid-